

husmændene f. Eks., naar de indgav Andragende derom. Der er en Del af Statshusmændene, som sikkert trænger til det, men jeg ved, at der er en Del Statshusmænd, som er meget velstillede, og som meget vilde frabede sig dette; og da det er Staten, der skal have Renterne fra Statshusmændene, kunde jeg da tænke mig et Moratorium, som kom til at gælde for de Statshusmænd, der ønskede det. Derimod tror jeg ikke, at vi skal komme ind paa et Moratorium for Husmandsstanden som saadan. Husmandsstanden har gennem Resolutioner paa sine Landsmøder ønsket at holde den Fane højt: Vi vil kun kræve vor Ret, men vi vil gøre vor Pligt, og jeg er sikker paa, at det Ønske endnu er levende blandt Husmændene. Ganske vist kan det være vanskeligt for mange Husmænd under den nuværende Situation, men jeg føler mig overbevist om, at Husmændene ud over Landet ikke er enige med det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) i, at det skyldes den Politik, som er ført af Regeringen. Nej, jeg tror, at de fleste Husmænd Landet over vil være saa fornuftige, at de kan se, at hvis den Politik, som det ærede Medlem fra Sæby og hans Meningsfæller anbefaler, var blevet ført, havde det været meget værre.

Det er givet, at i en Situation som denne vil det komme til at knibe haardt for disse smaa Landbrugere; deres Arbejdsmuligheder bliver ødelagt, og saa gaar det selvfølgelig først ud over dem, som har mindst at staa imod med. Derfor synes jeg, at vi ikke skal hjælpe dem paa en saadan Maade, at det saarer dem, men saaledes, at det kan støtte deres Arbejde. Da vi vedtog Kornloven her i Tinget, var det ud fra den Forudsætning, at der skulde blive 85,000 Tons Korn tilovers, som skulde bruges til Støtte for det mindre Landbrug. Naar jeg i det hele kunde gaa med til en Ligning paa alt Landbrug over hele Landet efter en ensartet Skala, var det ud fra den Forudsætning, at disse 85,000 Tons kunde blive til Støtte for det mindre Landbrug. Nu er der vist imidlertid al Udsigt til, at de 85,000 Tons ikke vil komme til Stede, og at altsaa denne Støtte vil bortfalde. Saa kan vi imidlertid støtte paa anden Maade. Saa vidt jeg ved, er der endnu ikke taget Bestemmelse om Rationeringen af de Foderkager, som findes her i Landet omkring hos Grosserere og Købmænd. Jeg vil da henstille til dem, som skal ordne disse Forhold, eller til den højtærede Indenrigsminister;

om det ikke vilde være rigtigt, at disse Husmænd, som bliver ramt haardest af den bestaaende Ordning, fik f. Eks. dobbelt saa stort et Parti Foderkager pr. Ko som de større Landbrugere. Jeg er sikker paa, at de vilde sætte mere Pris paa at faa en saadan Støtte, hvorved de kunde holde deres Bedrift i Gang, end paa at blive støttet paa anden Maade.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 9 Formiddag med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1918 til 31. Marts 1919.

Mødet hævet Kl. 10¹⁵.

18de Møde.

Torsdag den 25. Oktober Kl. 9.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1918 til 31. Marts 1919.

Forhandlingen genoptoges.

R. Andersen: Jeg tænker, at alle, der hørte den højtærede Finansministers Tale ved Fremsættelsen af Finanslovforslaget, er enige med mig om, at det var et ret mørkt Billede, han tegnede af vor finansielle Fremtid. Jeg tænker ogsaa, at de, der hørte de Betragtninger, som det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) anstillede under sin Gennemgang af Budgettet, vil være enige med mig om, at det Billede, som det ærede Medlem tegnede, ikke var lysere, men tværtimod en Del mørkere end Finansministerens. Naar to saa anerkendte og dyg-